

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Perfectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

dominum dicerent, sacrificia illi se facere putabant, ubi celsissimam speculam concendissent, jolumque coeli circulum nuncupavent. Transit idem mos ad Turcas. Hinc ab alta quoque turri matutinales illae acclamations, quarum sensus est, Deum tuisse semper, futurumque semper, neque quicquam aliud, nisi quod tuum etiam salutant Mahometum. Sarraceni quoque & plerique aliae nationes Deum, Circulum appellabant, atque hinc sempiternum exprimi contendebant.

ADORATIO. CAP. IX.

*Alonandū
circumactū
corporis.*

EA de causa Pythagoras circumactū corporis adorandum jubethis verbis, *περιστατήσθε*, quod Plutarchus ad imitationem coeli perpetua vertigine circumacti fieri putat, quam nonnulli dicunt ad rerum humanarum varietatem, assiduamque mutationem, in quibus nihil stabile, perpetuumque sit, arbitrantur. Sedenim quod ad corporis conversionem pertinet, multum is gentium mos fuit: idque Proptertiani loci aperit intellectum, libro 1.

*Sueton. in
Vitell. c. 1.*

*Ante tuos quotiens verti me perfida postes,
Debitaque occultis vota tuli manibus?*
Quod dubio procul adorationem rite factam innuit. Tale aliquid apud Suetonium invenias, ubi Lucio ait, de Vitelli progenitoribus loquens: *Idem miri in adulando ingenii, primus Cajum Cesarum adorari, sui Deum instituit, cum reversus ex Syria non aliter adire ausus esset, quam capite velato, circumvertensque se, deinde procumbens.* Fuit vero Numæ institutum, ut adorantes Deos, in orbem se levarent, deinde vero federent. Præterea conversio illa, & totius corporis circumactio, nobis documento est, nihil ex humanis rebus firmum esse & stabile, & utcumq; vertat Deus, revolvatq; vitam nostram, id jucunde ac libenter admitti oportere. De fœstu autem in Cynocephali commentario dictum, fœtum hujusmodi ad divina pertinere. Id vero minime prætereundum, fieri solitam eam corporis conversionem à sinistra in dexteram, ad ipsius mundi imitationem, cuius ortus, ut & Plinius, & nonnulli alii tradidere, ab lava parte est in dexteram præcepit. Quare iocatur Plautus Circuione, dicente Phædromo: *Quo me vertam nescio, subiungit Palinurus servus: Si Deos salutis, dextrosum censeo.* De Camillo memoria proditum est, cum se ad dexteram convertisset, ut mos erat Romanis adorantibus, subito eum lapsu cecidisse, quod omen ad damnationem, qua postea oppressus est, pertinuisse creditum, omnia eo populo superstitiosius æquo perpendente. Quoque ad hujusmodi circuitum in adoratione pertinet, notum ex historiis est, quam prudenter Marcellus ad Capidum Cisalpinæ Galliæ vicum se geslerit. Nam cum impetus in Gallos ficeret, refractus ab Equo ob hostium clamorem perterrefacto, circuitum eum adorato Sole, ut Romanis in pugna principio facere mos erat, de industria facile simulavit, ne apud suos mali omnis religionem excitaret. E contrario Galli sinistrorum, & in levam partem religiosius fieri ab adorantibus conversionem corporis arbitrabantur, de quo ita Plinius: *In adorando dexteram ad osculum referimus, tosumque corpus circumagimus: quod in levum fecisse Galli religiosi credunt.*

PERFECTIO. CAP. X.

*Nam tē-
λετος,
Id est, perfe-
ctus & dñe-
tū πλεία,
perfecta
virtus.*

*Arifl. libr.
Eth. t. c. 13;
Aureus cir-
catus in Si-
mandii se-
pulcro.*

DEnique apud veteres observabatur, ut facto sacrificio, circulum in ara illinerent ex hollium sanguine, quem phiala religiosissime collegissent. Idque erat sacrum illud verbum *πλάνη*, quod perfectionis indicium esse dicebant: quod figurarum ea sit undecumque perfecta.

ANNUS. CAP. XI.

Qui vero per circuli designationem annum intelligi volunt, ut manifestiora, præteramus, eius potissimum aurei circuli ratione inniti videntur, quam de Simandii sepulchro & Cambyses & Persæ sustulerunt: erat enim ille trecentorum & sexaginta quinque cubitorum ambitu, cubiti unus latitudine, singulis anni diebus in singulis cubitis, exsculptis, per astrorum ortus occasusque, quidq; ea secundum Astrologos observata significant: cujusce rei quædam propemodum umbra habeat Patavii in Palatini palati aula, ubi corona superne circum circa dueta, Zodiaci primum totius figuræ insignis, mox gradibus suis distincta, quorum unicuique adpieta sunt certæ rerum imagines, quæ pueri gradus ejus emersu nati, modo ingenium, modo fortem indicent: quarum ego testimoniis sepe uti soleo hieroglyphicis meis fide facienda: nam Ægyptium quid omnino sapere videntur.

POEMA